Janina Degutytė

Pasaka be galo

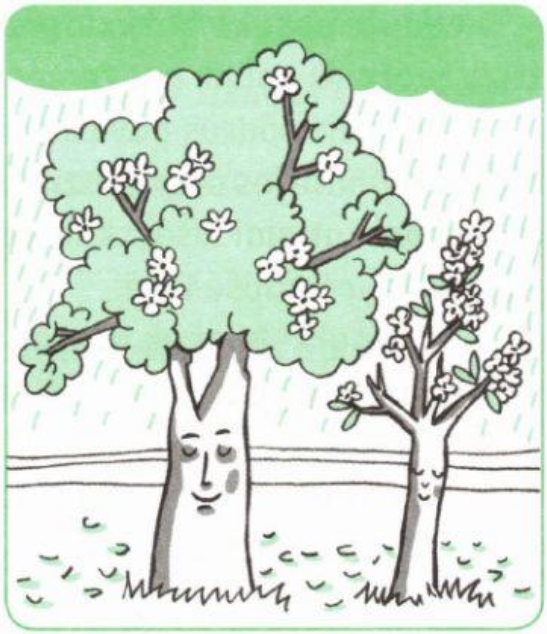

Kriaušė tarė:

– O! Tu dar nežinai, kas yra pūga! Ji visada stengiasi mane parklupdyti. Bet aš nesiklaupsiu. Nes atsiklaupus aš neatnešiu nė vieno vaisiaus. Nė paties mažiausio... Tada nieko daugiau negalvoju, tik laukiu pavasario. Laukiu, laukiu, laukiu...

– Ir jis ateina?

– Ateina. Jis visada ateina. Jis negali neateiti. Paskui aš vėl žydžiu ir nokinu vaisius. Ir vėl mirkstu šaltame lietuje... Bet pūgos manęs vis tiek neparklupdys...

– Ir vėl lauki pavasario?

– Ir vėl...

– Ir vėl! Ir vėl! – kone riktelėjo atžalėlė. – O kada gi galas?

– Šita pasaka be galo.

– Aš nenoriu, nenoriu tos pasakos be galo! – šaukte šaukė kriaušytė. – Aš noriu kitokios! Aš nenoriu liūčių ir pūgų ir kad mane speigas kandžiotų, aš noriu visada matyti dangų ir saulę. Ir nenoriu jokio vaisiaus atnešti, jeigu jie tokie sunkūs. Aš noriu tik žydėti.

Staiga užslinko sunkus pilkas debesis, aptemo, ir plykstelėjo žaibas per visą dangų – kaip didžiulis auksinis peilis, – ir baisiai sugriaudėjo. Atžalytė susigūžė ir užsimerkė. Tada pakvipo ugnimi, ir kriaušė sudejavo.

– Kas tau? – baikščiai paklausė atžalytė ir pravirko.

– Neverk, nereikia, – sudraudė kriaušė. – Tai žaibas išdegino... Jis beveik kasmet palieka savo ženklą...

LIVEWORKSHEETS

ATSAKYK Į KLAUSIMUS IR ATLIK UŽDUOTIS

Atžalytė pasuko galvą ir pamatė ant aukšto dailaus kamieno juodą įstrižą ruožą. O aplink ant žemės – lyg baltas vainikas – nukritę žiedlapiai.

Pliūptelėjo sodrus pavasario lietus. Atžalytė išsiverkė, kiek norėjo, nes niekas nematė jos ašarų. Paskui viskas nutilo, prašvito. Paukščiai užgiedojo. Kai paskutiniai lašai skambėdami krito ant šakų, raudona saulė leidosi į vakarus, ir kriaušė tarė:

– Labanakt! Miegok ramiai.

Bet atžalytė ištiesė savo šlapius delnukus, kad vėjas juos išdžiovintų, ir pasakė:

– Aš noriu atnešti didelį didelį vaisių, patį didžiausią visame pasaulyje. Ir tegul būna ta pasaka be galo...

1. **Kas yra pasakos veikėjai?**

2. **Prieš ką kriaušė niekada nesiklaupia?**

3. **Kaip kriaušė gyvena nuo pavasario iki pavasario? Sunumeruok.**

	Nokina vaisius.
1.	Laukia pavasario.
	Mirksta šaltame lietuje.
	Žydi.
	Nepasiduoda pūgai.

LIVEWORKSHEETS

4. **Rask ir praleistose vietose įrašyk kriaušytės žodžius, ko ji nori.**

Kriaušytė sako: *nenoriu liūčių ir pūgų ir kad mane speigas kandžiotų,*

noriu ..... *, nenoriu jokio vaisiaus atnešti,*

noriu ..... .

5. **Kuriuo metų laiku vyksta veiksmas? Pažymėk teisingą atsakymą.**
   A. Pavasarį.
   B. Vasarą.
   C. Rudenį.
   D. Žiemą.

6. **Kuriuo paros metu vyksta veiksmas? Pažymėk teisingą atsakymą.**
   A. Ryte.
   B. Dieną.
   C. Vakare.
   D. Naktį.

7. **Rask tekste ir pabrauk sakinį, kuris rodo, kad artinasi audra.**

8. **Kas rodo, kad atžalytė išsigando žaibo? Nuspalvink.**

susigūžė ir užsimerkė	sudejavo	pravirko
baikščiai paklausė	sudraudė	nukrito žiedlapiai

9. **Kas palyginama su auksiniu peiliu? Pažymėk teisingą atsakymą.**
   A. Kriaušė.
   B. Kriaušytė.
   C. Debesis.
   D. Žaibas.

LIVEWORKSHEETS

10. Kodėl kriaušė savo gyvenimo pasakojimą vadina pasaka be galo?

11. Sunumeruok veiksmus iš eilės, kaip jie vyko pasakoje.

	Kriaušytė pasakė, kad nenori liūčių ir pūgų.
	Pakvipo ugnimi ir kriaušė sudejavo.
	Kriaušytė išsiverkė.
	Žaibas išdegino juodą įstrižą ruožą.
1.	Kriaušė pasakojo apie pūgą.
	Kriaušytė pasakė, kad nori atnešti didelį vaisių.
	Per visą dangų plykstelėjo žaibas.
	Kriaušė palinkėjo labos nakties.

12. Ta pačia spalva nuspalvink žodžių junginį ir jo reikšmę.

mirkti šaltame lietuje

spiginantis šaltis

parklupdyti

lietus iš smulkių ir tankių lašelių

kandžiojantis speigas

sušlapti lyjant šaltam lietui

sodrus lietus

priversti klauptis

LIVEWORKSHEETS